

המידות, כלומר כשהיה לו סך מסוים של יין, ומערה אותו לכלי הקונים, על ידי הקצף היו כליהם מתמלאים בפחות יין, וכך נשתייר בידו יין שהיה ראוי להינתן לקונים^א, ונצטבר היין הזה אצלו, עד סך גדול של שלוש מאות גרבי יין^ב.

וחבריו שהיו מוכרי שמן, כנסו שלוש מאות גרבי שמן ממצוי המדות, כלומר כשהיה להם סך מסוים של שמן, ומערים אותו ממידות שלהם לכלי הקונים, לאחר שזב השמן מהמידה לכלי הקונה, עדיין היו דבוק שמן בדפנות המידה, והוא ראוי להינתן לקונים, ונצטבר השמן הזה אצלם, עד סך גדול של שלוש מאות גרבי שמן.

הביאו אבא שאול וחבריו את היין והשמן הזה לפני גזברים של הקדש, לעשות בהן צרכי הקדש^ג.

אמרו להם חכמים, אין אתם זקוקים לכך, **הואיל ומתחלה לא נתכונתם לגזול, שהרי הלקוחות מוחלים על ידי טרדם ומרוצתם, שאינם יכולין לשהות עוד, ויודעים ומוחלים.**

אמרו להם, אף אנו אין רצוננו בכך, ליהנות משל אחרים.

אמרו להם חכמים, אם כן, **הואיל והחמרתם על עצמכם שלא להנות מהם, אין לכם לעשות מהם הקדש, אלא לעשות בהן צרכי רבים, שהרי משל רבים היה, ויהנו הבעלים מהן.**

כמו ששנינו, גזל, ואינו יודע למי גזל, כגון שגזל אנשים הרבה, יעשה בהם צרכי רבים. ואמר רב חסדא, שיעשה בהם בורות שיחין ומערות, שמתכנסים בהם מים, ושותים מהם הרבים, ונהנים מהם.

מילוי כלי מידה בשעורים להאכילם לבהמה

רב חסדו הנהיג את רבנא עוקבא במבואות העיר, ולימד אותו, שגם זה שרוצה לתת

^א והן נקראין ברורין, לפי שמבררין אותן מן היין כששותה. אי נמי על דקלישי וזיגי. [רשי"י].

^ב יל"ע אם היה הדבר קודם הנהגתו למלא המידות בלילה, ומאחר שראה שנצטבר אצלו כל כך, הרבה החל לנהוג כן. או שהיה הדבר אחר הנהגתו זו, ולמרות זהירותו הרבה, בכל זאת נצטבר אצלו הרבה.

^ג והם לא הקדישוהו, כסבורין, אין יכולין להקדיש שאינו שלהם. אי נמי יכולין, הוה ליה גזל בעולה. [רשי"י].